

Богатиятъ съседъ взелъ паритѣ, преброилъ ги и върналъ паритѣ, сложени за лихва.

— Когато се даватъ пари, да се помогне на нѣкого, не се вема лихва. Не е ли достатъчно това, че ми връщашъ всичкитѣ пари?

И двамата съседи се раздѣлили още по-приятелски.

Ала отъ този день колелото на щастието се превърнало въ друга посока.

На богатия съседъ започнало да върви назадъ. Болестъ изморила добитѣка му. Градушка убила лозята му. Най-после умрѣла и жена му, като оставила три малки деца-сираци.

А презъ това време на бедния тръгнало все напредъ и напредъ. И той станалъ най-голѣмиятъ богаташъ въ се-

лото. Всички го почитали и му сваляли отдалече шапка. И за всичко неговитѣ съвети търсѣли. И той отъ день на день ставалъ все по-гордъ, по-надмененъ и по-грубъ къмъ близки и далечни. Богатството го промѣнило и за нѣколко години самъ той станалъ съв-

семъ другъ човѣкъ. Когато отивали нуждаюци се при него за помощъ, той имъ отвръщалъ:

— И азъ бѣхъ нѣкога като васъ. Трудете се, работете и ще спечелите! И, безъ да имъ даде дори и залъкъ хлѣбъ, той затварялъ предъ тѣхъ вратата.

Най-после дошелъ редъ и на неговия съседъ, който билъ вече съвсемъ западналъ и обеднѣлъ, да потърси помощта на богатия.

— Сега пъкъ ти ще ми помогнешъ, съседи! — казалъ смирено злочестиятъ човѣкъ. Дай ми малко пари, да си възвърна наново имота и следъ време и азъ ще ти ги върна.

— Знамъ, че ще ми ги върнешъ, — казалъ нѣкакъ хладно новиятъ богаташъ, — но тамъ е работата, че не ще мога да ти дамъ нищо. Азъ се заклѣхъ пари на заемъ

